



Principais dereitos e deberes dos cidadáns recollidos na lei de saúde de Galicia



Dereitos

A. Ao máximo respecto posible da intimidade da persoa, en todos os centros, servizos e establecementos sometidos a esta lei, na prestación de actividades sanitarias tales como exploracións, coidados ou actividades de hixiene.

B. A ser acompañado, polo menos, por unha persoa que manteña vínculos familiares ou de feito co paciente ou por unha persoa da súa confianza.

C. De toda muller a que se lle facilite o acceso ao proceso do parto a aquela persoa designada por ela para tal efecto.

D. A que se solicite consentimento informado nos termos establecidos na Lei 3/2001, do 28 de maio, reguladora do consentimento informado e da historia clínica dos pacientes e na Lei 3/2005, do 7 de marzo, de modificación da anterior.

E. Á libre elección entre as opcións que lle presente o responsable médico do seu caso e a rexeitar o tratamento.

F. A unha segunda opinión médica.

G. A rexeitar a participación en procedementos experimentais como alternativa terapéutica para o seu proceso asistencial.

H. Á confidencialidade sobre o seu estado de saúde, dos seus datos referidos a crenzas, relixión, ideoloxía, vida sexual, orixe racial ou étnica, malos tratos e outros datos especialmente protexidos.

I. A recibir, en termos comprensibles, información adecuada, continuada, verbal e escrita, sobre o seu proceso, tanto a persoa enferma como, se é o caso, os seus familiares ou persoas achegadas, incluíndo diagnóstico, prognóstico e alternativas de tratamento. A que quede constancia por escrito ou en soporte técnico adecuado, de todo o seu proceso e a que ao rematar o episodio asistencial se lle entregue o informe de alta hospitalaria, así como o da interconsulta de atención especializada e o de urxencias.

J. A renunciar a recibir información no seu proceso asistencial.

K. A seren advertidos de que, seos procedementos de prognóstico, diagnóstico e terapéuticos que se lles apliquen poden ser empregados nun proxecto docente ou de investigación, será imprescindible o consentimento previo por escrito do paciente e a aceptación por parte do médico e da dirección do centro sanitario.

L. A dispor en todos os centros, servizos e establecementos sanitarios do sistema público dunha carta de dereitos e deberes e máis a que esta sexa facilitada como marco de relación entre o centro sanitario e os seus usuarios.

M. A que quede constancia por escrito ou en soporte técnico adecuado, de todo o seu proceso e a que ao rematar o episodio asistencial se lle entregue o informe de alta hospitalaria, así como o da interconsulta de atención especializada e o de urxencias.

N. A acceder á súa historia clínica e a obter os informes e resultados das exploracións que sobre o seu estado de saúde ou enfermidade se inclúan nela, así como unha copia dos citados documentos. A que se lle realicen os informes ou certificacións acreditativas do seu estado de saúde, cando a súa esixencia se estableza mediante unha disposición legal ou regulamentaria.

O. A empregar os procedementos e reclamacións e suxestións, así como a recibir resposta por escrito nos prazos establecidos regulamentariamente.

P. A que determinadas prestacións sanitarias financiadas públicamente lles sexan dispensadas nuns prazos previamente definidos e coñecidos. En todo caso, as intervencións cirúrxicas que se lles teñan que realizar aos titulares do dereito á protección da saúde e á atención sanitaria financiadas públicamente deberanse executar nun prazo máximo de 180 días naturais desde a inscrición do enfermo no rexistro da lista de espera.

Q. A obter os medicamentos e produtos sanitarios que se estimen necesarios para promover, conservar ou restablecer a súa saúde.

R. A que se lles asigne un médico, cuxo nome se lles dará a coñecer, que será o seu interlocutor principal co equipo asistencial.

S. Á continuidade asistencial, á coordinación e á integración das funcións asistenciais da atención primaria e especializada.

T. Das mulleres que sofren ou sufrisen violencia de xénero á atención sanitaria, incluído o dereito á asistencia psicolóxica gratuita e ao seguimento da evolución do seu estado de saúde, ata o seu total restablecemento.

U. A participar, a través dos órganos de participación comunitaria, nas actividades sanitarias, nos termos establecidos nesta lei e nas disposicións que se diten no seu desenvolvemento.

V. Das persoas menores, as maiores dependentes, as enfermas mentais e terminais, as doentes que padecen enfermidades crónicas e discapacitantes, os pacientes diagnosticados de enfermidades raras ou de baixa incidencia na poboación e as persoas pertencentes a grupos de risco, ser obxecto de especial atención a actuacións e/ou programas sanitarios específicos e preferentes, que se executarán a través dos centros, servizos e establecementos do Sistema Público de Saúde de Galicia.

Deberes

A. Cumprir as prescricións xerais de natureza sanitaria comúns a toda a poboación, así como as específicas determinadas polos servizos sanitarios.

B. Manter o debido respecto ao persoal que presta os seus servizos no ámbito do sistema público.

C. Coidar as instalacións e colaborar no mantemento da habitabilidade das institucións sanitarias.

D. Usar axeitadamente os recursos, os servizos e as prestacións ofrecidas polo sistema sanitario.

E. Manter a debida observancia das normas establecidas en cada centro.

F. Asinar os documentos de alta voluntaria cando non desexe a continuidade do tratamento que se lle dispensa. Porén, o feito de non aceptar non determinará a alta inmediata cando existan outros tratamentos alternativos, curativos ou paliativos e o ou a paciente desexe recibilos. Neste último caso, tal situación deberá quedar debidamente documentada despois da información correspondente.

G. Cooperar coas autoridades sanitarias na protección da saúde e na prevención das enfermidades.

H. Facilitar información veraz dos datos de filiación, identificación e do estado de saúde que sexan necesarios no seu proceso asistencial ou sexan solicitados por razóns de interese xeral debidamente motivadas.

I. Aceptar a alta cando rematase o seu proceso asistencial, cando se comprobese que a situación clínica do ou da paciente non melloraría prolongando a súa estada ou cando a complexidade do proceso aconselle o seu traslado a un centro de referencia.

J. Cumprir as normas e os procedementos de uso e acceso aos dereitos que se lle outorguen a través desta lei.

K. Comunicarlle ao sistema sanitario, coa maior brevidade posible, a non utilización por calquera causa dun servizo programado previamente.

